

[Oluf Pedersen.]

dring i Driftsvilkaarene, men ogsaa en Bortfjernelse af de falske Værdier, det vil sige, en Fjernelse af Halvdelen af den Gæld, der er Borgerne imellem. En Halvering af Gælden vilde ikke alene betyde, at man fik halveret den Hovedstol, der forrentes, men det vilde betyde en Mindskelse af Laanetrangen og derigennem en Nedsættelse af Renten, en Nedsættelse af Renten, som vilde betyde, at det, som man i Dag med ikke ringe Ret betegner som Rentelaveri, vilde forsvinde.

Hvis man fik Renten saaledes ned, at det kun var de virkelige Værdier, der skulde forrentes, og der kun skulde betales en Rente, der var Rimelighed i, saa vilde det betyde en meget stor Nedsættelse af den nuværende Rentebyrde, antagelig ned til en Tiendedel, og hvis det saa tilmed blev saaledes, at Formuerne blev fordelt i nogen Grad under Hensyn til Arbejdsindsats, saa vilde der ikke være noget Renteproblem mere.

Det var det, vort Ændringsforslag gik ud paa. Vi har ikke stillet dette Forslag som Ændringsforslag til de foreliggende Lovforslag, fordi det er forelagt som et selvstændigt Lovforslag, der forhaabentlig med den højtærede Formands Tilladelse snarest kommer til Behandling her i Tinget. Jeg tror, man skal gøre sig ganske klart, at en Række af de Foranstaltninger, som der her er stillet Forslag om, betyder en Forlængelse og en Forstærkning af Krisen. Man bør gøre sig klart, at Krisen er en Følge af det nuværende Skatte- og Kapitaliseringssystem, og at det, der skal til, maa være Fjernelse af Skatterne og Afskaffelse af de falske Værdier.

Det foreliggende Lovforslag maa efter min Mening i det store og hele henregnes under den Gruppe, som den højtærede Justitsminister i sin Tid betegnede som Lappeskræderi, og der kan være Grund til her at understrege de Betragtninger, som den nuværende Justitsminister i sin Tid gjorde gældende, nemlig, at det eneste virkelige Middel mod Krisen, et Middel, som Ministeren hævdede duede, det vidste han, var Indførelse af Grundskyld, saaledes som vi har foreslaaet fra Retsforbundets Side.

Naar jeg betragter Regeringsforslaget og de Bemærkninger, der fremsættes fra Regeringspartiernes Side, maa jeg give disse Partier Tilslutning til deres Afvisning af Kravet om en Nedsættelse af Ejendoms-skatterne, saaledes som det er fremsat fra Venstres og fra konservativ Side. Dette Krav maa efter min Mening blankt afvises.

Det, man skal gøre, maa være at gaa den modsatte Vej.

Virkningerne af Regeringsforslaget, herunder bl. a. Rentetilskuddet, vil efter min Mening være meget lille, og det er ikke rigtigt, som det hedder i Regeringspartiernes Betænkning, at Lovforslaget er betydningsfuldt. Vi kan tage det Eksempel, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh fremdrog med en Ejendom paa 20 000 Kr. med en Gæld paa 22 000 Kr. Her vilde Rentetilskuddet blive 150 Kr. i to Aar. Det vil sige en Lettelse i Gældsbyrden paa i alt 300 Kr. Da det drejer sig om en Gæld paa 22 000 Kr., vil det sige, at her vilde komme en Lettelse paa 1½ pCt., og at den resterende Gældsbyrde vilde blive 98½ pCt. Dette kan selv sagt ikke have ret stor Betydning, det er praktisk talt ligegyldigt.

Hvis man i Stedet for at have stillet Forslag om, at Gælden skulde nedskrives i Forhold til det, den var værd, da Laanet blev optaget, saa kunde der blive nogen Mening i Forslaget, ikke mindst naar man ser det i Relation til Parikronen og den Guldprisstigning, der har fundet Sted. Disse Ændringer i Pengenes Værdi er den eneste Begrundelse, der kan gives, for, at Lovgivningsmagten griber ind i dette Forhold, saaledes som det her er foreslaaet. Men hvis man vil give denne Begrundelse, maa man ogsaa ændre Lovforslagene, saa de kommer til at svare dertil; det vil sige, at Gælden blev nedskrevet i rimeligt Forhold til, hvad den beløb sig til i Varer paa det Tidspunkt, da Laanet blev optaget.

Regeringspartierne har stillet et Ændringsforslag under Nr. 15 om, at den Gæld, som ikke kan forrentes af de Folk, som har laant Penge, ikke skal slettes, hvad der efter min Mening maatte være det eneste naturlige, naar Dækningen for Gælden er fjernet. Men i Stedet for at slette denne Gæld foreslaar man fra Regeringens Side, at der for denne Gæld, som der ingen Dækning er for, skal udstedes Statsobligationer, det vil sige, at de fattige her i Landet gennem Aarene skal sørge for at sikre de rige Dækning for de Penge, de har laant ud, og som der ikke er Dækning for, og som derfor naturligvis burde afskrives. I Stedet for dette gaar man altsaa den Vej, at man tilpligter alle dem, der ikke har laant Penge, at forrente den tabte Kapital gennem Udstedelsen af Statsobligationer. Dette Afsnit af Regeringsforslaget, som, saa vidt jeg forstaar, er tiltraadt baade af Venstre og de Konservative og Det frie Folkeparti, vil Retsforbundet stemme imod.

Partiet Venstre har stillet et Ændrings-